

ZAŁĄCZNIK

do

**Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
z rocznego okresu działalności**

- A. Rozporządzenia KRRiT wydane w okresie sprawozdawczym**
- B. Oświadczenia, komunikaty i stanowiska KRRiT wydane w okresie sprawozdawczym**
- C. Jednostki podległe i nadzorowane przez Przewodniczącego KRRiT**
- D. Informacja o abonentach radiowych i telewizyjnych według stanu na 31 grudnia 1997 roku**

KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI

ZAŁĄCZNIK

do

**Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
z rocznego okresu działalności**

**ROZPORZĄDZENIA KRRiT WYDANE W OKRESIE
SPRAWOZDAWCZYM**

WARSZAWA, *marzec 1998 r.*

ROZPORZĄDZENIA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Rozporządzenie z 14 stycznia 1997r. (Dz. U. Nr 17 poz. 95 z 24 lutego 1997 r.)

- zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych;

Rozporządzenie z 25 czerwca 1997r. (Dz. U. Nr 108 poz. 701 z 16 września 1997r.)

- zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych;

Rozporządzenie z dnia 13 listopada 1997r. (Dz. U. Nr 144 poz. 970 z 2 grudnia 1997r.)

- w sprawie minimalnego udziału audycji producentów europejskich w programach telewizyjnych.

Rozporządzenie z dnia 17 grudnia 1997 r. (Dz. U. Nr 6 poz. 23 z 15 stycznia 1998r.)

- zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Rozporządzenie z dnia 12 lutego 1998 r. (Dz. U. Nr 25 poz. 146 z 27 lutego 1998r.)

- zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków producentów w węzłowych sprawach publicznych.

94

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 19 lutego 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu składania wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przekazywania środków z tego Funduszu oraz dokonywania wypłat świadczeń.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 87, poz. 435 i z 1996 r. Nr 5, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 31 lipca 1995 r. w sprawie trybu składania wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przekazywania środków z tego Funduszu oraz dokonywania wypłat świadczeń (Dz. U. Nr 91, poz. 452 oraz z 1996 r. Nr 107, poz. 508 i Nr 117, poz. 560) po § 13a dodaje się § 13b w brzmieniu:

„§ 13b. 1. Przepisy § 7 ust. 1—3, § 8 ust. 1—3, § 9 ust. 1 i 2, § 10 i 11, § 12 ust. 1 i § 13 stosuje się odpowiednio przy realizacji wypłat świadczeń pracowniczych ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w przypadkach objętych przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 19 lutego 1997 r. w sprawie wydłużenia okre-

su, za który wypłaca się świadczenia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (Dz. U. Nr 17, poz. 93).

2. Przy realizacji wypłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy § 13a ust. 2 i 4, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku gdy niewypłacalność pracodawcy powstała w okresie od dnia 1 października 1996 r. do dnia 28 lutego 1997 r., podmiot określony w art. 7 ust. 1 ustawy składa jednorazowo zbiorcze wykazy obejmujące kolejne okresy miesięczne określone w rozporządzeniu wymienionym w ust. 1, przypadające przed dniem jego wejścia w życie — do dnia 8 marca 1997 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *T. Zieliński*

95

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 14 stycznia 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. Nr 82, poz. 383) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7:

a) w ust. 1:

— skreśla się pkt 1 i 3,

— dotychczasowe pkt 2 i 4 oznacza się odpowiednio jako pkt 1 i 2,

b) w ust. 2 wyrazy „w ust. 1 pkt 1, 2 i 3” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 1”, a wyrazy „w ust. 1 pkt 4” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 2”.

2) w § 8 w ust. 1 po wyrazach „zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych” dodaje się wyrazy „oraz odsetek ustawowych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:
B. Sulik

701

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 25 czerwca 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. Nr 82, poz. 383 i z 1997 r. Nr 17, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ustala się następującą wysokość opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

1) za używanie odbiorników radiofonicznych w wysokości:

- a) 3,20 zł miesięcznie,
- b) 9,50 zł kwartalnie lub za kolejne 3 miesiące w roku kalendarzowym,
- c) 18,70 zł półrocznie lub za kolejne 6 miesięcy w roku kalendarzowym,
- d) 36,50 zł rocznie — w roku kalendarzowym,

2) za używanie odbiorników telewizyjnych lub telewizyjnych i radiofonicznych w wysokości:

- a) 9,60 zł miesięcznie,
- b) 28,50 zł kwartalnie lub za kolejne 3 miesiące w roku kalendarzowym,
- c) 56,20 zł półrocznie lub za kolejne 6 miesięcy w roku kalendarzowym,
- d) 109,40 zł rocznie — w roku kalendarzowym.”

2) w § 2 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Użytkownik odbiornika może jednorazowo uiścić opłatę kwartalną lub za kolejne 3 miesiące oraz opłatę półroczną lub za kolejne 6 miesięcy do 20 dnia pierwszego miesiąca okresu rozliczeniowego.

3. Użytkownik odbiornika może jednorazowo uiścić opłatę roczną za okres danego roku kalendarzowego do 20 dnia pierwszego miesiąca okresu rozliczeniowego.”

3) w § 4:

- a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „stały zasitek” dodaje się wyrazy „lub rentę socjalną”,
- b) w ust. 3 w pkt 2 skreśla się wyrazy „emerytom, rencistom i inwalidom” oraz na końcu zdania w nawiasie dodaje się wyrazy „i z 1997 r. Nr 15, poz. 83”,

4) w § 5:

- a) w pkt 3 po wyrazach „stały zasitek z pomocy społecznej” dodaje się wyrazy „lub rentę socjalną”,
- b) w pkt 7 po lit. a) dodaje się lit. a¹⁾ w następującym brzmieniu:

„a¹⁾ uprawnionych na podstawie art. 20¹ ust. 3 ustawy, o której mowa w § 4 ust. 3 pkt 2: zaświadczenia lub legitymacji o przyznaniu uprawnień oraz dowodu uzyskania świadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”

5) w § 6 skreśla się ust. 3 i 4,

6) w § 8:

- a) w ust. 1 po wyrazach „gospodarcze lub społeczne” dodaje się wyrazy „oraz udokumentowane przypadki losowe”,
- b) w ust. 2 po wyrazach „dłużnik (abonent)” dodaje się wyrazy „lub właściwa jednostka Poczty Polskiej”,

7) skreśla się § 9.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 1 i 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:
B. Sulik

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Departament Legislacyjny Rządu, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa, P-29

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa

701

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 25 czerwca 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. Nr 82, poz. 383 i z 1997 r. Nr 17, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ustala się następującą wysokość opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

1) za używanie odbiorników radiofonicznych w wysokości:

- a) 3,20 zł miesięcznie,
- b) 9,50 zł kwartalnie lub za kolejne 3 miesiące w roku kalendarzowym,
- c) 18,70 zł półrocznie lub za kolejne 6 miesięcy w roku kalendarzowym,
- d) 36,50 zł rocznie — w roku kalendarzowym,

2) za używanie odbiorników telewizyjnych lub telewizyjnych i radiofonicznych w wysokości:

- a) 9,60 zł miesięcznie,
- b) 28,50 zł kwartalnie lub za kolejne 3 miesiące w roku kalendarzowym,
- c) 56,20 zł półrocznie lub za kolejne 6 miesięcy w roku kalendarzowym,
- d) 109,40 zł rocznie — w roku kalendarzowym.”

2) w § 2 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Użytkownik odbiornika może jednorazowo uiścić opłatę kwartalną lub za kolejne 3 miesiące oraz opłatę półroczną lub za kolejne 6 miesięcy do 20 dnia pierwszego miesiąca okresu rozliczeniowego.

3. Użytkownik odbiornika może jednorazowo uiścić opłatę roczną za okres danego roku kalendarzowego do 20 dnia pierwszego miesiąca okresu rozliczeniowego.”

3) w § 4:

- a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „stały zasitek” dodaje się wyrazy „lub rentę socjalną”,
- b) w ust. 3 w pkt 2 skreśla się wyrazy „emerytom, rencistom i inwalidom” oraz na końcu zdania w nawiasie dodaje się wyrazy „i z 1997 r. Nr 15, poz. 83”,

4) w § 5:

- a) w pkt 3 po wyrazach „stały zasitek z pomocy społecznej” dodaje się wyrazy „lub rentę socjalną”,
- b) w pkt 7 po lit. a) dodaje się lit. a¹⁾ w następującym brzmieniu:

„a¹⁾ uprawnionych na podstawie art. 20¹ ust. 3 ustawy, o której mowa w § 4 ust. 3 pkt 2: zaświadczenia lub legitymacji o przyznaniu uprawnień oraz dowodu uzyskania świadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”

5) w § 6 skreśla się ust. 3 i 4,

6) w § 8:

- a) w ust. 1 po wyrazach „gospodarcze lub społeczne” dodaje się wyrazy „oraz udokumentowane przypadki losowe”,
- b) w ust. 2 po wyrazach „dłużnik (abonent)” dodaje się wyrazy „lub właściwa jednostka Poczty Polskiej”,

7) skreśla się § 9.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 1 i 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:
B. Sulik

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Departament Legislacyjny Rządu, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa, P-29

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa

dzie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 106, poz. 491 i z 1997 r. Nr 70, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się osobowość prawną jednostce organizacyjnej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą „Centrum Edukacyjne Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej” z siedzibą w Szczecinie,

erygowanej przez Arcybiskupa Metropolite Szczecińsko-Kamieńskiego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
w z. *W. Brochwicz*

970

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 13 listopada 1997 r.

w sprawie minimalnego udziału audycji producentów europejskich w programach telewizyjnych.

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Audycję uznaje się za wytworzoną przez producenta europejskiego, jeżeli:

- 1) producentem lub koproducentami audycji są osoby fizyczne posiadające stałe miejsce zamieszkania w państwie europejskim, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w państwie europejskim,
- 2) większość zespołu twórczego, do którego zalicza się: dziennikarza, autora scenariusza, reżysera, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora, stale zamieszkuje w państwach europejskich.

§ 2. Minimalny udział audycji wytworzonych przez producentów europejskich w rocznym czasie nadawania programu telewizyjnego ustala się w wysokości minimalnego udziału audycji wytworzonych przez pro-

ducentów krajowych obowiązującego dla danego programu, powiększonego o 10% rocznego czasu nadawania programu, ale nie mniejszej niż 50% rocznego czasu nadawania programu.

§ 3. 1. Udział audycji wytworzonych przez producentów europejskich w rocznym czasie nadawania programu nadawca rozlicza w okresie roku kalendarzowego.

2. W przypadku nadawania programu przez niepełny rok kalendarzowy okres rozliczenia ulega odpowiedniemu skróceniu.

§ 4. Nadawca prowadzi i przechowuje ewidencję czasu trwania audycji wytworzonych przez producentów europejskich, a także dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w przepisach § 1 i 2 przez okres jednego roku od zakończenia roku kalendarzowego objętego rozliczeniem.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:
B. Sulik

971

OBWIESZCZENIE PREZESA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 14 listopada 1997 r.

o utracie mocy obowiązującej art. 8 ustawy z dnia 21 lipca 1995 r. o zmianie ustaw: o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych, o Policji, o Urzędzie Ochrony Państwa, o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw.

Na podstawie art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643) w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 kwietnia 1997 r. sygn. akt K 14/96 ogłaszam utratę mocy obowiązującej art. 8 ustawy z dnia 21 lipca 1995 r. o zmianie ustaw: o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych, o Policji, o Urzędzie

Ochrony Państwa, o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 515).

Obwieszczenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego: *A. Zoll*

23

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 17 grudnia 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. Nr 82, poz. 383 oraz z 1997 r. Nr 17, poz. 95 i Nr 108, poz. 701) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5 w pkt 7 lit. a¹⁾ wyrazy „art. 20¹ ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 20¹ ust. 1”,
- 2) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:
„§ 6a. Przepisy § 4 i 5 dotyczące:
 - 1) inwalidów I grupy — stosuje się odpowiednio do osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym i osób całkowicie niezdolnych do pracy oraz niezdolnych do samodzielnej egzystencji,
 - 2) inwalidów II grupy — stosuje się odpowiednio do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym i osób całkowicie niezdolnych do pracy,

- 3) inwalidów — stosuje się odpowiednio do osób z orzeczonym stopniem niepełnosprawności i osób niezdolnych do pracy,
- 4) komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia — stosuje się odpowiednio do wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności, Krajowego Zespołu do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności i lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — o których mowa w ustawie z dnia 28 czerwca 1996 r. o zmianie niektórych ustaw o zaopatrzeniu emerytalnym i o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 100, poz. 461),
- 5) orzeczeń komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia — stosuje się do orzeczeń tych komisji wydanych przed dniem 1 września 1997 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:
B. Sulik

24

WYROK TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

z dnia 5 stycznia 1998 r.

sygn. akt P. 2/97.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Lech Garlicki — przewodniczący,
Teresa Dębowska-Romanowska,
Błażej Wierzbowski — sprawozdawca,
protokolant — Joanna Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 1998 r. na rozprawie pytania prawnego składu orzekającego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Ministra Finansów i Prokuratora Generalnego, o udzielenie odpowiedzi, czy przepis § 44 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1994 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatku od towarów i usług

oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 133, poz. 688 i z 1995 r. Nr 41, poz. 212) jest zgodny z przepisami art. 50 pkt 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 ze zmianami), a także art. 56 ust. 2 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 84, poz. 426 ze zmianami),

orzeka:

Przepis § 44 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1994 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 133, poz. 688 i z 1995 r.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 11 lutego 1998 r. (poz. 145)

STATUT GŁÓWNEGO INSPEKTORATU KOLEJNICTWA

§ 1. Główny Inspektorat Kolejnictwa, zwany dalej „Inspektoratem”, jest urzędem administracji rządowej obsługującym Głównego Inspektora Kolejnictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”.

§ 2. 1. Główny Inspektor kieruje Inspektoratem przy pomocy Dyrektora Generalnego, dyrektorów departamentów i biur oraz kierowników oddziałów terenowych.

2. Zakresy czynności osób wymienionych w ust. 1, z wyłączeniem Dyrektora Generalnego, ustala Główny Inspektor.

3. Główny Inspektor może upoważnić osoby, o których mowa w ust. 1, oraz innych pracowników Inspektoratu zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych do podejmowania w jego imieniu decyzji w określonych przez niego sprawach.

§ 3. W zależności od potrzeb Główny Inspektor może powoływać stałe lub doraźne zespoły opiniodawcze i doradcze, określając cel powołania, nazwę, skład osobowy oraz zakres i tryb działania tych organów.

§ 4. W skład Inspektoratu wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Departament Kolejowego Nadzoru Budowlanego,
- 2) Departament Bezpieczeństwa Ruchu Kolejowego,
- 3) Departament ds. Świadectw Dopuszczenia do Eksploatacji,
- 4) Biuro Administracyjno-Budżetowe.

§ 5. W skład Inspektoratu wchodzi oddziały terenowe:

- 1) Okręgowy Inspektorat Kolejnictwa w Warszawie,
- 2) Okręgowy Inspektorat Kolejnictwa w Lublinie,
- 3) Okręgowy Inspektorat Kolejnictwa w Krakowie,
- 4) Okręgowy Inspektorat Kolejnictwa w Katowicach,
- 5) Okręgowy Inspektorat Kolejnictwa w Gdańsku,
- 6) Okręgowy Inspektorat Kolejnictwa we Wrocławiu,
- 7) Okręgowy Inspektorat Kolejnictwa w Poznaniu.

146

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 12 lutego 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych.

Na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 13 maja 1994 r. w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków praco-

dawców w węzłowych sprawach publicznych (Dz. U. Nr 74, poz. 335, z 1996 r. Nr 10, poz. 59 i z 1997 r. Nr 9, poz. 50) w § 2 w ust. 2 wyrazy „Programie IV Polskiego Radia” zastępuje się wyrazami „Programie I Polskiego Radia”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:

B. Sulik

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
 Redakcja: Biuro Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”
 Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa, P-29
 Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
 ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 634-67-50, 634-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa

KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI

ZAŁĄCZNIK

do

**Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
z rocznego okresu działalności**

**OŚWIADCZENIA, KOMUNIKATY I STANOWISKA KRRiT
WYDANE W OKRESIE SPRAWOZDAWCZYM**

WARSZAWA, *marzec 1998 r.*

OŚWIADCZENIA, KOMUNIKATY I STANOWISKA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Oświadczenie z dnia 15 lipca 1997r.

- wyrażające uznanie dla pracy spółek mediów publicznych i komercyjnych w czasie klęski powodzi;

Oświadczenie z dnia 29 sierpnia 1997r.

- dotyczące czasowego zawieszenia emisji Programu II Polskiego Radia S.A.;

Oświadczenie z dnia 17 września 1997r.

- dotyczące skargi złożonej przez Przewodniczącego Komitetu Wyborczego Ruchu Odbudowy Polski na sposób prowadzenia i przygotowania audycji „Kandydaci w Dwójce”;

Stanowisko z dnia 23 października 1997r.

- w sprawie tzw. pakietyzacji programów telewizyjnych rozprowadzanych w sieciach kablowych;

Oświadczenie z dnia 29 stycznia 1998r.

- dotyczące odwołania Członka Zarządu Spółki „Telewizja Polska” S.A.;

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Warszawa, 15 lipca 1997 r.

OŚWIADCZENIE

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraża pełne uznanie dla pracy spółek mediów publicznych i komercyjnych w czasie klęski powodzi, w szczególności zaś dla tych nadawców, którzy swój program poświęcili bezpośrednio akcji ratowania życia, zdrowia i mienia osób poszkodowanych przez kataklizm.

Jednocześnie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji z uznaniem przyjmuje zapowiedzi ograniczenia lub rezygnacji z reklam albo przekazywania wpływów reklamowych zebranych w dniu żałoby narodowej 18 lipca 1997 r. na rzecz pomocy powodziarom.

PRZEWODNICZĄCY

Bolesław SULIK

Krajowa Rada Radiofonii
i Telewizji

OŚWIADCZENIE

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznała, że zamiar Zarządu Spółki „Polskie Radio” S.A. o czasowym zawieszeniu emisji Programu II PR może naruszać wykonywanie ustawowych powinności radiofonii publicznej.

Krajowa Rada uznaje, że Program II PR, prezentując wysokie walory kulturotwórcze, artystyczne, dydaktyczne, literackie i muzyczne, w pełni realizuje społeczną misję radiofonii publicznej. Za niewłaściwą Rada uważa formę poinformowania słuchaczy i parlamentarnych komisji kultury o czasowym zawieszeniu Programu II PR. O tej decyzji Zarząd Spółki „Polskie Radio” S.A. nie poinformował również oficjalnie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Według KRRiT istnieją inne techniczno-programowe rozwiązania, pozwalające na emisję II Programu PR, których w opinii Rady Zarząd Spółki „Polskie Radio” S.A. nie uwzględnił.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zwróciła się do Zarządu Spółki „Polskie Radio” S.A. o złożenie stosownych wyjaśnień podczas bezpośredniego spotkania.

Przewodniczący KRRiT

Bolesław Sulik

Warszawa, 29 sierpnia 1997 r.

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Oświadczenie

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na posiedzeniu w dniu 17 września 1997 roku rozpatrzyła skargę pana Jana Polkowskiego, Przewodniczącego Komitetu Wyborczego Ruchu Odbudowy Polski na sposób prowadzenia i przygotowania przez część dziennikarzy audycji „Kandydaci w Dwójce”, wyemitowanej w dniu 11 września 1997 roku w Programie II „Telewizji Polskiej S.A.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stwierdza naruszenie zasady bezstronności telewizji publicznej.

Zastrzeżenia budzi również styl prowadzenia rozmowy przez niektórych dziennikarzy, którzy kreowali w programie przede wszystkim swój wizerunek, sprowadzając chwilami wywiad do monologu dziennikarza, ograniczając możliwość wypowiedzi kandydatów.

Krajowa Rada w pełni szanując prawa nadawcy do wyboru formuły programu, otwartym pozostawia pytanie o sens cyklu „Kandydaci w Dwójce”. Przyjęta bowiem formuła wymaga szczególnej rzetelności i obiektywizmu, czemu niektórzy dziennikarze nie sprościli, a także może utrudnić ocenę intencji nadawcy..

Szczegółowa ocena wyżej wymienionego programu będzie zawarta w opracowaniu, którego podstawę stanowiąc będzie prowadzony w KRRiT monitoring audycji wyborczych.

Przewodniczący KRRiT

Bolesław Sulik

Warszawa, dnia 23 października 1997 roku

**Krajowa Rada Radiofonii
i Telewizji**

**Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
w sprawie tzw. pakietyzacji programów telewizyjnych rozprowadzanych
w sieciach kablowych.**

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji po zapoznaniu się z praktyką grupowania programów telewizyjnych w tzw. pakiety oferowane abonentom i dokonaniu oceny tej praktyki w świetle przepisów ustawy o radiofonii i telewizji, a w szczególności przepisu art. 43 ust. 1 tej ustawy oraz uchwały Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 listopada 1995 r. (sygn. akt K 17/95) stwierdza, że występują przypadki naruszania przez niektórych operatorów obowiązku rozprowadzania programów telewizyjnych w należytej kolejności. W celu usunięcia wątpliwości powstających na tle aktualnego stanu prawnego oraz polityki Krajowej Rady dotyczącej wykonywania obowiązku rozprowadzania programów w odpowiedniej kolejności, wyjaśnia się co następuje.

W celu wypełnienia obowiązków wynikających z art. 43 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji:

- a) pakiet podstawowy (najtańszy) oferowany abonentom powinien zawierać co najmniej wszystkie programy objęte przepisem pkt 1 i 2 (ogólnokrajowe programy telewizji publicznej oraz regionalne programy telewizji publicznej dostępne na danym obszarze);
- b) jeżeli operator w pakiecie podstawowym zamierza umieścić jakikolwiek program objęty przepisem pkt 4 (programy innych nadawców krajowych i nadawców zagranicznych) to w pakiecie tym powinny się znajdować wszystkie programy objęte przepisem pkt 3 (programy innych nadawców krajowych dostępne na danym obszarze) w formie dostarczanej przez nadawcę;
- c) zasadę wyrażoną w punkcie „b” należy stosować odpowiednio do pakietów innych niż podstawowe, jeżeli w tym samym pakiecie umieszcza się programy objęte przepisem pkt 3 oraz przepisem pkt 4.
- d) nie należy dzielić programów niekodowanych objętych przepisem pkt 3 między różne pakiety.

Przewodniczący KRRiT

Bolesław Sulik

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

OŚWIADCZENIE

Zdominowana przez SLD i PSL Rada Nadzorcza Telewizji Polskiej S.A. miała kierować się racjami wyłącznie merytorycznymi. Tak przynajmniej zapewniał jej przewodniczący w odpowiedzi na zarzuty, że jest to ciało reprezentujące interesy partyjne. Wbrew tym deklaracjom ostatnie decyzje personalne Rady Nadzorczej mogą mieć tylko uzasadnienie polityczne.

Krytyka wobec telewizji publicznej kierowana jest do całego jej zarządu, za pracę którego odpowiada prezes. Odwoływanie jednego z członków zarządu, w dodatku na krótko przed upływem kadencji, przypomina szukanie przysłowiowego kozła ofiarnego. Ostatnie decyzje Rady Nadzorczej przyniosą telewizji publicznej jedynie szkody i pogłębią jej uzależnienie od polityków. Takie działania są sprzeczne z duchem ustawy o radiofonii i telewizji, gwarantującej wolność mediów.

Bolesław Sulik

Warszawa, 29 stycznia 1998 roku

KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI

ZAŁĄCZNIK

do

**Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
z rocznego okresu działalności**

**JEDNOSTKI PODLEGŁE I NADZOROWANE
PRZEZ PRZEWODNICZĄCEGO KRRiT**

WARSZAWA, marzec 1998 r.

JEDNOSTKI PODLEGŁE I NADZOROWANE PRZEZ PRZEWODNICZĄCEGO KRRiT

Zgodnie z art. 63 ust. 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji, przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji pełnił funkcje organu założycielskiego wobec przedsiębiorstw państwowych oraz uprawnienia nadzorcze w stosunku do jednostek badawczo-rozwojowych.

W 1997 roku funkcjonowały następujące jednostki:

- Przedsiębiorstwo Nagrań Wideo-Fonicznych „WIFON” w upadłości,
- Przedsiębiorstwo „Biuro Studiów i Projektów Radia i Telewizji” w likwidacji, w celu prywatyzacji,
- Centrum Naukowo-Badawcze Techniki Radia i Telewizji „CENRiT” (jednostka naukowo-badawcza).

1. Przedsiębiorstwo Nagrań Wideo-Fonicznych „WIFON” w upadłości

Od 26 marca 1992 roku w przedsiębiorstwie realizowany był program naprawczy pod zarządem komisarycznym. W listopadzie 1995 roku zarządca komisaryczny przedsiębiorstwa złożył wniosek do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy Wydział XIV Gospodarczy o ogłoszenie upadłości przedsiębiorstwa.

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 1996 roku Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy ogłosił upadłość przedsiębiorstwa „WIFON”. Według szacunków syndyka masy upadłościowej zadłużenie WIFON-u wynosiło ponad 2,0 mln zł, a głównymi wierzycielami byli: Wojewoda Kielecki, Urząd Skarbowy Warszawa-Mokotów, ZUS, ZAiKS, TVP S.A., ARS POLONA.

21 lutego 1997 roku wyznaczony był termin licytacji majątku upadłego przedsiębiorstwa. Licytacja jednak nie doszła do skutku w tym terminie, dlatego sąd wyznaczył następny. 11 kwietnia 1997 roku odbyła się licytacja i Sąd Rejonowy w Kielcach zatwierdził sprzedaż nieruchomości, a następnie w maju przysądził jej własność Zakładowi Ubezpieczeń „WARTA”. W maju 1997 roku rozpoczęły się także procedury przeniesienia własności na nabywcę.

2. Biuro Studiów i Projektów Radia i Telewizji w likwidacji

Przedmiotem działania przedsiębiorstwa Biuro Studiów i Projektów Radia i Telewizji w Warszawie było opracowywanie dokumentacji projektowej i świadczenie usług związanych z przygotowaniem i prowadzeniem inwestycji oraz z modernizacją i remontami obiektów specjalistycznych na terenie kraju i na eksport, a także prace z zakresu inwestorskiego prowadzone w imieniu klientów.

Na wspólny wniosek dyrektora przedsiębiorstwa oraz przewodniczącego Rady Pracowniczej w sprawie likwidacji tego przedsiębiorstwa w celu oddania całego mienia

przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania na czas określony spółce pracowniczej, 10 maja 1996 roku przewodniczący KRRiT wydał zarządzenie nr 4/96 w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa „Biuro Studiów i Projektów Radia i Telewizji” w Warszawie w celu oddania całego mienia przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania na czas określony spółce pracowniczej.

8 lipca 1996 roku zawiązana została spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która ma być prowadzona pod firmą: Biuro Projektów Radia i Telewizji „PROTEL”. Natomiast postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 28 sierpnia 1996 roku spółka ta wpisana została do rejestru handlowego.

Likwidacja przedsiębiorstwa w celu jego prywatyzacji otwarta została 1 października 1996 r. 31 grudnia 1996 roku przewodniczący KRRiT wydał zarządzenie nr 7/96 w sprawie uznania za zlikwidowane przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Biuro Studiów i Projektów Radia i Telewizji w Warszawie w likwidacji w celu prywatyzacji”.

Jednocześnie 31 grudnia 1996 roku zawarta została umowa notarialna pomiędzy przewodniczącym KRRiT B. Sulikiem a J.Gajdą, prezesem Zarządu Biura Projektów Radia i Telewizji „PROTEL” spółka z o. o. z siedzibą w Warszawie na oddanie mienia Skarbu Państwa do odpłatnego korzystania na okres 5 lat, to jest do 30 grudnia 2001 roku, zlikwidowanego przedsiębiorstwa państwowego Biura Studiów i Projektów Radia i Telewizji w Warszawie. Zgodnie z tą umową wartość przekazywanego mienia zlikwidowanego przedsiębiorstwa określono na 50 tys.zł.

16 stycznia 1997 roku likwidator podpisał sporządzony na dzień 31 grudnia 1996 roku bilans oraz rachunek zysków i strat za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1996 roku Biura Studiów i Projektów Radia i Telewizji w likwidacji w celu prywatyzacji.

21 marca 1997 roku przekazano upoważnionemu przedstawicielowi Ministerstwa Skarbu dokumenty dotyczące sprzedaży Biura Studiów i Projektów Radia i Telewizji „PROTEL” spółka z o.o. Tym samym z dniem 21 marca 1997 roku Minister Skarbu przejął od przewodniczącego KRRiT obowiązki organu założycielskiego dla zlikwidowanego przedsiębiorstwa.

3. Centrum Naukowo-Badawcze Techniki Radia i Telewizji „CENRiT”

Centrum prowadziło działalność w zakresie:

- prac naukowo-badawczych oraz badawczo-rozwojowych z dziedziny studyjnej techniki radia i telewizji,
- prac badawczo-konstrukcyjnych dotyczących nowych urządzeń profesjonalnych oraz aparatury kontrolno-pomiarowej dla radia i telewizji,
- produkcji jednostkowej i małoseryjnej urządzeń radiowych i telewizyjnych dla jednostek radia i telewizji publicznej oraz komercyjnej, a także telekomunikacji.

Wartość przychodów ogółem w 1997 roku wyniosła **4.052,4 tys. zł**, wzrastając o **24,4 %** w porównaniu do 1996 roku (3.258,7 tys. zł) przy koszcie uzyskania przychodów wyższym o **23,2 %**. W 1997 roku CENRiT nie korzystał z kredytów bankowych. Za 1997 rok jednostka osiągnęła dodatni wynik netto, czyli zysk w wysokości około **52,3 tys. zł**, to jest o **98,8 %** więcej w porównaniu do 1996 roku (26,3 tys. zł).

Przeciętne zatrudnienie wyniosło około **83,8 etatu** obniżając się o 4,4 % w porównaniu do 1996 roku (87,2 etatu).

W wyniku powyższego średnie wynagrodzenie miesięczne na 1 zatrudnionego w 1997 roku wyniosło około 1.417 zł, wzrastając o blisko 41 % w porównaniu do 1996 roku.

Wydajność pracy na 1 pracownika etatowego, mierzona relacją przychodów ogółem na zatrudnionych, wyniosła około 48,4 tys. zł, wzrastając o ponad 29 % w porównaniu do 1996 roku (około 37,4 tys. zł).

Dynamikę podstawowych wielkości finansowo-ekonomicznych CENRiT-u w latach 1996-1997 prezentuje poniższa tabela:

w tys.zł

TREŚĆ	1996 rok	1997 rok	Dynamika zmian w % (kol. 3:2)
1.	2.	3.	4.
1. Zatrudnienie przeciętne (etaty)	87,17	83,80	95,6
2. Przychody ogółem	3.258,7	4.052,4	124,4
w tym:			
• sprzedaż wyrobów i usług	3.208,6	3.985,4	124,2
3. Koszty uzyskania przychodów	3.211,4	3.955,1	123,2
4. Wynagrodzenia	1.078,3	1.479,9	137,2
z tego:			
a) osobowe	1.053,0	1.425,2	135,5
b) bezosobowe	25,3	54,7	216,4
5. Średnie wynagrodzenie miesięczne na 1 zatrudnionego w zł (poz. 4a :1)	1.006	1.417	140,8
6. Wydajność pracy na 1 zatrudnionego (poz. 2:1)	37.383	48.358	129,4
7. Wynik brutto (zysk)	+ 47,3	+ 97,2	205,7
8. Podatek dochodowy	21,0	44,9	214,6
9. Wynik netto (zysk)	+ 26,3	+ 52,3	198,8

KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI

ZAŁĄCZNIK

do

**Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
z rocznego okresu działalności**

**INFORMACJA O ABONENTACH
RADIOWYCH I TELEWIZYJNYCH**

według stanu na 31 grudnia 1997 roku

WARSZAWA, marzec 1998 r.

INFORMACJA O ABONENTACH RADIOWYCH I TELEWIZYJNYCH według stanu na 31 grudnia 1997 roku

Stan abonentów używających zarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych - na **31 grudnia 1997 roku** (według danych uzyskanych z Centralnego Zarządu Poczty Polskiej) przedstawia się następująco:

- abonenci radiowi	9.621.197
(używający odbiorników radiowych i telewizyjnych oraz wyłącznie odbiorników radiowych)	
- abonenci telewizyjni	9.289.900
(używający telewizorów bądź odbiorników radiowych i telewizorów)	

natomiast na **31 grudnia 1996 roku** stan ten wynosił odpowiednio:

- abonenci radiowi	9.896.129
- abonenci telewizyjni	9.441.010

Stan abonentów należy rozpatrywać przede wszystkim w powiązaniu z użytkowaniem przez abonenta zarejestrowanego sprzętu, za co wnoszone są odpowiednie opłaty. Opłaty wnoszone są za używanie:

- odbiornika radiofonicznego,
- odbiornika telewizyjnego bądź radiofonicznego i telewizyjnego.

W 1997 roku nastąpił **spadek ogólnego** stanu zarejestrowanych abonentów **radiowych, o 274.932**, czyli o 2,8 %, oraz **spadek ogólnego** stanu abonentów **telewizyjnych o 151.110**, czyli o 1,6 %.

W poprzednich latach również obserwowano spadek stanu abonentów. W 1996 roku spadek wyniósł:

- wśród abonentów radiowych - o **296.420**, czyli o 2,9 % ,
- wśród abonentów telewizyjnych - o **236.273**, czyli o 2,4 %.

W 1995 roku spadek ten wynosił odpowiednio:

- wśród abonentów radiowych - o **472.461**, czyli o 4,4 % ,
- wśród abonentów telewizyjnych - o **291.688**, czyli o 2,9 %.

Stan abonentów, którzy używają wyłącznie zarejestrowanego odbiornika radiowego, w porównaniu do 1996 roku przedstawia się następująco:

	<u>1996 rok</u>	<u>1997 rok</u>
- abonenci ogółem używający wyłącznie odbiornika radiowego	455.119	331.297
w tym:		
- na wsi	110.539	97.151
- w mieście	344.580	234.146

Od lat zmniejsza się liczba gospodarstw domowych, które wyposażone są tylko w odbiorniki radiofoniczne. Zjawisko to występuje w większym stopniu w mieście niż na wsi. I tak, w **1997 roku** spadek stanu abonentów używających tylko odbiorników radiofonicznych wyniósł:

- na wsi - o 13.388 abonentów, tj. o 12,1 %
- w mieście - o 110.434 abonentów, tj. o 32,1 %.

W 1996 roku wielkości te były następujące:

- na wsi - o 13.613 abonentów, tj. o 10,9 %
- w mieście - o 46.534 abonentów, tj. o 11,9 %.

Najwyższy **spadek** liczby zarejestrowanych abonentów radiowych **ogółem** w 1997 roku, w porównaniu do 1996 roku, wystąpił w następujących województwach:

- białkopodlaskim o 9.371, tj. o 12,5 %
- opolskim o 17.064, tj. o 6,6 %
- warszawskim o 95.457, tj. o 11,8 %

natomiast spadek liczby zarejestrowanych abonentów telewizyjnych w województwach:

- białkopodlaskim o 5.132, tj. o 7,5 %
- warszawskim o 35.407, tj. o 4,9 %
- zamojskim o 6.041, tj. o 6,1 %

Jednocześnie należy podkreślić, że największy spadek liczby zarejestrowanych abonentów radiowych w **miastach** odnotowano w województwach:

- białkopodlaskim o 6.059, tj. o 18,3 %
- lubelskim o 12.188, tj. o 6,8 %
- wrocławskim o 8.042, tj. o 11,9 %
- warszawskim o 89.753, tj. o 12,1 %

a spadek liczby zarejestrowanych abonentów telewizyjnych w województwach:

- opolskim o 9.377, tj. o 6,0 %
- wrocławskim o 7.740, tj. o 11,8 %

Na wsi najwyższy spadek liczby zarejestrowanych abonentów radiowych odnotowano w województwach:

- białkopodlaskim o 3.312, tj. o 7,9 %
- zamojskim o 5.998, tj. o 9,3 %

a spadek liczby abonentów telewizyjnych w województwach:

- warszawskim o 5.232, tj. o 8,3 %
- zamojskim o 5.535, tj. o 8,9 %

Wśród abonentów używających zarejestrowanych odbiorników telewizyjnych czy też radiowych w 1997 roku można było wyodrębnić tylko dwie grupy abonentów:

- 1. uiszczających opłaty abonamentowe**
- 2. zwolnionych od opłat.**

Zmiany w stanie na 31 grudnia wśród abonentów używających **wyłącznie odbiorników radiofonicznych** w latach 1996 - 1997 przedstawiają się następująco:

	<u>1996 rok</u>	<u>1997 rok</u>	<u>%</u>
Abonenci radiowi	455.119	331.297	72,8
z tego:			
- miasto	344.580	234.146	67,9
- wieś	110.539	97.151	87,9
z tego:			
a/ uiszczający pełne opłaty	362.224	244.299	67,4
b/ zwolnieni od opłat	92.895	86.998	93,7

Natomiast zmiany w stanie abonentów **używających telewizora i radioodbiornika** w analizowanym okresie przedstawiają się, jak niżej:

	<u>1996 rok</u>	<u>1997 rok</u>	<u>%</u>
Abonenci „telewizyjni”	9.441.010	9.289.900	98,4
w tym:			
- miasto	6.654.464	6.542.534	98,3
- wieś	2.786.546	2.747.366	98,6
w tym:			
a/ uiszczający pełne opłaty	7.834.693	7.521.505	96,0
b/ zwolnieni od opłat	1.606.317	1.768.395	110,1

Jak z powyższych danych wynika, w 1997 roku w porównaniu do 1996 roku zaobserwowano znaczny wzrost liczby abonentów, którzy skorzystali **ze zwolnień z opłat za abonament rtv** na mocy obowiązujących przepisów. Wśród abonentów używających zarejestrowanych odbiorników telewizyjnych (lub telewizyjnych i radiofonicznych) **wzrost** ten jest bardzo duży, bo aż **162.078 abonentów** (tj. aż o 10,1 %). Natomiast wśród abonentów używających zarejestrowanych tylko odbiorników radiofonicznych nastąpił **spadek** abonentów korzystających ze zwolnień od opłat o 5.897 abonentów, tj. o 6,3 %. Podobna sytuacja miała miejsce również w latach 1995 - 1996.

Na wzrost stanu abonentów korzystających ze zwolnienia z opłat miała wpływ między innymi decyzja KRRiT o zwolnieniu od opłat osób pobierających stały zasiłek z opieki społecznej.

W regionach zagrożonych bezrobociem wielu abonentów korzysta z pomocy socjalnej w postaci stałego zasiłku z opieki społecznej. Osoby te, po dopełnieniu odpowiednich formalności w urzędzie pocztowym, zwolnione są z wnoszenia opłat za abonament rtv.

O skali wzrostu liczby abonentów korzystających ze zwolnień od opłat za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych świadczą dane liczbowe z niektórych tylko województw:

Abonenci radiowi	<u>1996 rok</u>	<u>1997 rok</u>	<u>%</u>
częstochowskie	23.740	28.536	120,2

jeleniogórskie	19.503	23.253	119,2
olsztyńskie	29.728	35.615	119,8
sieradzkie	17.911	21.344	119,2
Abonenci telewizyjni	<u>1996 rok</u>	<u>1997 rok</u>	<u>%</u>
kieleckie	38.957	46.896	120,4
olsztyńskie	28.862	34.672	120,1
słupskie	10.529	13.473	128,0

Jednocześnie należy podkreślić, że osoby zwolnione od uiszczania opłat za używanie odbiorników radiofonicznych bądź telewizyjnych nie są zwolnione od obowiązku rejestrowania użytkowanych odbiorników.

Grupa abonentów zwolnionych z opłat w 1994 roku stanowiła **11,7 %** abonentów radiowych ogółem, w 1995 roku **14,7 %**, w 1996 roku **17,2 %**, a już w 1997 roku aż **19,3 %**.

Zaś w grupie abonentów telewizyjnych udział ten przedstawia się następująco: w 1994 roku - **11,5 %**, w 1995 roku **10,5 %**, w 1996 roku **17,0 %**, a w 1997 roku aż **19,0 %**.

Według danych uzyskanych z Centralnego Zarządu Poczty Polskiej, ogólny stan kombatantów na dzień 31 grudnia 1997 roku, w porównaniu do 1995 i 1996 roku wyniósł:

	<u>1995 rok</u>	<u>1996 rok</u>	<u>1997 rok</u>
- radiowi	643.976	509.197	415.300
- telewizyjni	634.458	503.591	411.328

w tym:

stan kombatantów, którzy do 31 grudnia potwierdzili swe uprawnienia wynosi:

	<u>1995 rok</u>	<u>1996 rok</u>	<u>1997 rok</u>
- radiowi	416.028	417.313	326.707
- telewizyjni	411.828	413.438	324.103

Kombatanci, mimo iż są zwolnieni od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (na mocy przepisów o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego), zaliczani są do grupy abonentów uiszczających opłaty rtv. Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych refunduje Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji środki finansowe z tego tytułu. Jednakże w przypadku, gdy abonent-kombatant ukończy 75. rok życia, bądź zostanie zaliczony ze względu na stan zdrowia do inwalidów I grupy - wówczas zaliczony zostanie do grupy abonentów zwolnionych z opłat rtv, a Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych nie refunduje już KRRiT ubytku wpływów.

Zważywszy na fakt, że większość kombatantów to osoby w podeszłym wieku, należy liczyć się ze stałym wzrostem liczby abonentów-kombatantów zwolnionych od opłat za abonament rtv z racji wieku, a nie uprawnień kombatanckich.

Stan **abonentów uiszczających opłaty** za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych na przestrzeni ostatnich jedenastu lat, a więc w okresie od 1987 do 1997 roku, przedstawia się następująco:

R O K	Abonenci (w tys.)	
	Radiowi	Telewizyjni
1987	9.912	9.033
1988	10.112	9.133
1989	10.035	9.074
1990	9.725	8.771
1991	9.549	8.655
1992	9.540	8.786
1993	9.737	9.047
1994	9.422	8.824
1995	8.694	8.274
1996	8.197	7.835
1997	7.766	7.521

zaś dynamika zmian w tym okresie kształtuje się następująco:

R O K	Wskaźniki wzrostu stanu abonentów w %	
	Radiowych	Telewizyjnych
1988/1987	102,0	101,1
1989/1988	99,2	99,4
1990/1989	96,9	96,7
1991/1990	98,2	98,7
1991/1987	96,3	95,8
1992/1991	99,9	101,5
1993/1992	102,1	102,9
1994/1993	96,8	97,5
1995/1994	92,3	93,8
1996/1995	94,3	94,7
1996/1992	82,7	86,7
1996/1987	82,7	86,7
1997/1996	94,7	96,0
1997/1987	78,3	83,3

Jak z powyższych danych wynika, od 1990 roku stan abonentów radiowych uiszczających opłaty zmniejszył się o 1.959 tys. abonentów, a telewizyjnych o 1.250 tys.

Zjawisko spadku obserwuje się niemal w każdym roku, jednak najwyższy spadek stanu abonentów miał miejsce w 1995 roku, w chwili rozpoczęcia działalności nadawców sieci kablowych. Mimo wielu wyjaśnień ze strony KRRiT (informacje na antenie radia i telewizji, komunikaty w prasie), wielu abonentów uważa, iż należy wносить tylko 1 opłatę na rzecz telewizji kablowej, która ma większą ofertę programową. W tej sytuacji koniecznym stało się publikowanie w środkach masowego przekazu informacji o obowiązku wnoszenia opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, tj. niezależnie od opłat na rzecz nadawców kablowych.

W celu wyeliminowania zjawiska tzw. „radiopajęczarstwa”, czyli używania odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych bez zarejestrowania i wnoszenia opłat - od 1994 roku upoważnieni pracownicy Poczty Polskiej przeprowadzają w tym celu kontrole.

W 1994 roku powołano na terenie całej Polski **119** kontrolerów, którzy wykryli u abonentów używane, lecz nie zarejestrowane:

- odbiorniki telewizyjne - **247 sztuk**
- odbiorniki radiowe - **279 sztuk**

W 1995 roku powołanych zostało - według danych uzyskanych z CZPP - **61** kontrolerów, którzy wykryli u abonentów używane, lecz nie zarejestrowane:

- odbiorniki telewizyjne - **35 sztuk**
- odbiorniki radiowe - **245 sztuk**

W 1996 roku wielkości te przedstawiają się następująco:

- liczba kontrolerów - **21 osób**
- odbiorniki telewizyjne - **7 sztuk**
- odbiorniki radiowe - **65 sztuk**

Natomiast w 1997 roku dane te wynoszą:

- liczba kontrolerów - **64 osoby**
- odbiorniki telewizyjne - **108 sztuk**
- odbiorniki radiowe - **81 sztuk**

**Stan abonentów radia i telewizji - na 31 grudnia
w latach 1996 - 1997**

T r e ś ć	1996 rok	Struk. % udziału	1997 rok	Struk. % udziału	% kol. 4 : 2
1	2	3	4	5	6
Abonenci radiowi	9 896 129	100.0	9 621 197	100.0	97.2%
z tego:					
a/ w mieście	6 999 044	70.7	6 776 680	70.4	96.8%
b/ na wsi	2 897 085	29.3	2 844 517	29.6	98.2%
z tego:					
a/ uiszczający opłaty	8 196 917	82.8	7 765 804	80.7	94.7%
b/ zwolnieni od opłat	1 699 212	17.2	1 855 393	19.3	109.2%

Abonenci telewizyjni	9 441 010	100.0	9 289 900	100.0	98.4%
z tego:					
a/ w mieście	6 654 464	70.5	6 542 534	70.4	98.3%
b/ na wsi	2 786 546	29.5	2 747 366	29.6	98.6%
z tego:					
a/ uiszczający opłaty	7 834 693	83.0	7 521 505	81.0	96.0%
b/ zwolnieni od opłat	1 606 317	17.0	1 768 395	19.0	110.1%

**Stan abonentów używających odbiorników radiowych
w podziale na województwa oraz na miasto i wieś
na dzień 31 grudnia 1997 roku**

Województwo	Liczba abonentów OGÓLEM	w tym:		w tym:	
		miasto	wieś	zwolnieni od opłat	uiszczający opłaty
1	2	3	4	5	6
1. warszawskie	711 277	652 276	59 001	129 111	582 166
2. białkopodlaskie	65 486	27 096	38 390	12 203	53 283
3. białostockie	163 764	115 115	48 649	39 822	123 942
4. bielskie	228 139	131 618	96 521	39 011	189 128
5. bydgoskie	318 398	230 348	88 050	70 681	247 717
6. chełmskie	64 326	31 703	32 623	13 458	50 868
7. ciechanowskie	93 595	43 440	50 155	19 425	74 170
8. częstochowskie	179 851	102 698	77 153	28 536	151 315
9. elbląskie	125 250	86 466	38 784	29 994	95 256
10. gdańskie	382 361	319 824	62 537	80 940	301 421
11. gorzowskie	132 400	90 259	42 141	23 428	108 972
12. jeleniogórskie	130 587	94 172	36 415	23 253	107 334
13. kaliskie	178 516	100 056	78 460	37 023	141 493
14. katowickie	1 091 929	977 996	113 933	132 304	959 625
15. kieleckie	258 774	154 928	103 846	49 394	209 380
16. konińskie	118 677	61 086	57 591	17 893	100 784
17. koszalińskie	131 213	91 686	39 527	18 020	113 193
18. krakowskie	331 036	254 727	76 309	116 665	214 371
19. krośnieńskie	88 463	40 238	48 225	18 812	69 651
20. legnickie	137 745	103 471	34 274	21 068	116 677
21. leszczyńskie	102 114	55 615	46 499	22 092	80 022
22. lubelskie	246 097	166 507	79 590	58 655	187 442
23. łomżyńskie	69 797	34 796	35 001	15 665	54 132
24. łódzkie	355 451	336 854	18 597	71 546	283 905
25. nowosądeckie	123 679	59 365	64 314	40 415	83 264

26. olsztyńskie	185 004	125 451	59 553	35 615	149 389
27. opolskie	240 131	148 937	91 194	31 127	209 004
28. ostrołęckie	75 847	33 167	42 680	13 328	62 519
29. piłskie	126 845	79 909	46 936	26 291	100 554
30. piotrkowskie	155 153	92 632	62 521	33 936	121 217
31. płockie	124 445	72 423	52 022	23 442	101 003
32. poznańskie	401 467	312 336	89 131	71 100	330 367
33. przemyskie	78 968	39 402	39 566	16 377	62 591
34. radomskie	160 881	94 860	66 021	29 073	131 808
35. rzeszowskie	134 301	71 201	63 100	22 869	111 432
36. siedleckie	138 898	55 379	83 519	28 557	110 341
37. sieradzkie	94 008	41 131	52 877	21 344	72 664
38. skierniewickie	107 739	58 450	49 289	26 868	80 871
39. słupskie	93 941	59 697	34 244	13 724	80 217
40. suwalskie	104 789	66 700	38 089	16 930	87 859
41. szczecińskie	272 901	216 962	55 939	39 571	233 330
42. tarnobrzeskie	127 147	60 994	66 153	25 896	101 251
43. tarnowskie	133 062	57 964	75 098	37 456	95 606
44. toruńskie	161 695	111 658	50 037	27 481	134 214
45. wałbrzyskie	197 393	154 977	42 416	43 253	154 140
46. wrocławskie	103 662	59 800	43 862	21 577	82 085
47. wrocławskie	301 058	242 126	58 932	64 318	236 740
48. zamojskie	97 862	39 262	58 600	21 127	76 735
49. zielonogórskie	175 075	118 922	56 153	34 719	140 356
R A Z E M :	9 621 197	6 776 680	2 844 517	1 855 393	7 765 804

**Stan abonentów używających odbiorników telewizyjnych
w podziale na województwa oraz miasto i wieś
na 31 grudnia 1997 roku**

Województwo	Liczba abonentów OGÓLEM	w tym:		w tym:	
		miasto	wieś	zwolnieni od opłat	uiszczający opłaty
1	2	3	4	5	6
1. warszawskie	690 135	632 555	57 580	121 978	568 157
2. białkopodlaskie	63 222	26 483	36 739	11 575	51 647
3. białostockie	159 918	112 384	47 534	38 490	121 428
4. bielskie	214 480	122 348	92 132	37 074	177 406
5. bydgoskie	309 141	223 158	85 983	67 169	241 972
6. chełmskie	59 293	28 864	30 429	12 672	46 621
7. ciechanowskie	91 351	42 567	48 784	18 554	72 797
8. częstochowskie	175 023	100 233	74 790	27 059	147 964

9. elbląskie	122 885	84 852	38 033	29 073	93 812
10. gdańskie	373 093	311 968	61 125	78 518	294 575
11. gorzowskie	129 902	88 555	41 347	22 572	107 330
12. jeleniogórskie	127 499	92 107	35 392	22 102	105 397
13. kaliskie	173 391	97 109	76 282	34 974	138 417
14. katowickie	1 046 155	935 125	111 030	126 916	919 239
15. kieleckie	243 913	144 795	99 118	46 896	197 017
16. konińskie	110 069	55 507	54 562	16 578	93 491
17. koszalińskie	128 747	89 768	38 979	17 326	111 421
18. krakowskie	317 844	244 534	73 310	109 715	208 129
19. krośnieńskie	85 203	39 192	46 011	17 912	67 291
20. legnickie	134 989	101 470	33 519	20 348	114 641
21. leszczyńskie	99 792	54 132	45 660	21 348	78 444
22. lubelskie	237 800	161 799	76 001	55 482	182 318
23. łomżyńskie	67 997	33 986	34 011	15 017	52 980
24. łódzkie	345 067	327 201	17 866	67 869	277 198
25. nowosądeckie	118 157	57 442	60 715	38 316	79 841
26. olsztyńskie	181 363	122 913	58 450	34 672	146 691
27. opolskie	234 886	145 702	89 184	30 056	204 830
28. ostrołęckie	73 976	32 540	41 436	12 915	61 061
29. piłskie	124 062	78 084	45 978	25 312	98 750
30. piotrkowskie	148 593	89 527	59 066	31 152	117 441
31. płockie	120 728	70 741	49 987	22 127	98 601
32. poznańskie	376 405	290 845	85 560	68 648	307 757
33. przemyskie	75 738	37 454	38 284	15 473	60 265
34. radomskie	149 233	87 843	61 390	26 523	122 710
35. rzeszowskie	129 438	68 735	60 703	22 060	107 378
36. siedleckie	132 543	53 774	78 769	25 778	106 765
37. sieradzkie	90 982	40 218	50 764	20 319	70 663
38. skierniewickie	104 178	56 801	47 377	25 412	78 766
39. słupskie	92 426	58 603	33 823	13 473	78 953
40. suwalskie	102 805	65 608	37 197	16 518	86 287
41. szczecińskie	268 219	212 948	55 271	38 899	229 320
42. tarnobrzeskie	122 671	59 375	63 296	24 107	98 564
43. tarnowskie	127 904	56 213	71 691	35 606	92 298
44. toruńskie	159 028	109 909	49 119	26 943	132 085
45. wałbrzyskie	192 863	151 430	41 433	41 709	151 154
46. wrocławskie	100 048	57 836	42 212	19 923	80 125
47. wrocławskie	291 944	234 053	57 891	61 919	230 025
48. zamojskie	93 001	36 663	56 338	19 820	73 181
49. zielonogórskie	171 800	116 585	55 215	33 498	138 302
R A Z E M :	9 289 900	6 542 534	2 747 366	1 768 395	7 521 505

